

[Ninn-Hansen.]

der behandlede et tilsvarende lovforslag i 1964-65 og afgav betænkning den 24. marts 1965. Dér afgav socialistisk folkeparti en mindretalsudtalelse, hvori det bl. a. hedder:

„Endvidere er det mindretallets opfattelse, at den bebudede 10 pct.s forhøjelse af priserne for månedskort og ugekort mellem bestemte stationer ikke bør gennemføres.“

Det er jo næsten umuligt at styre tålmodigheden, til man hører, hvad SF's ordfører siger om den foreslåede forhøjelse på 20 pct., når SF havde en så klar opfattelse af det urimelige og urigtige i en forhøjelse på 10 pct. dengang. Men hvis SF's ordfører ikke nu skulle have helt samme opfattelse over for det højere beløb, er vi altså andre i udvalget, der vil søge at varetage de folks interesser — hvad vi selvfølgelig vil gøre — der skal bruge toget til deres arbejdsplads.

Også flere af de spørgsmål, hr. Holmberg kom ind på, bl. a. spørgsmålet om Store-Bæltstaksterne, vil vi interessere os for under en saglig udvalgsforhandling, som jeg forventer, og vor stillingtagen til lovforslaget vil afhænge af, hvilket resultat vi dér når til.

Arne Larsen: Det foreliggende lovforslag forudsætter, at vi gennemfører en række takstforhøjelser på statsbanerne, nemlig forhøjelser for billetterne, som efter ministerens forslag rundt regnet skal stige 15 pct.; for abonnementskortene, måneds- og ugekortene med 20 pct., for banepakkerne med 25 pct., stykgodsbefordringen 20 pct., vognladningsgodt 10 pct. og personbiltransporten 10 pct. Alt dette skulle rundt regnet give et merprovenu for statsbanerne på ca. 100 mill. kr., og man har vel lov at sige, at forslaget i og for sig er motiveret godt nok, fordi statsbanerne har stadig stigende udgifter; indtægterne holder altså ikke takt med den større udgiftsstigning, og det til trods for at man har gennemført såvel en vis rationalisering som indskrænkninger af personale osv. osv. Det er vel kontoen for lønninger, som er den stærkest belastende.

Men jeg vil gerne ligesom ved tidligere lejligheder have lov til at sige, at det er da helt klart, at statsbanerne på mange områder har en meget, meget vigtig samfunds-

mission at opfylde, at man må leve op her-til, og at man fra samfundets side trods det stigende underskud må være parat til at foretage nødvendige investeringer i statsbanerne, således at trafikapparatet kan blive moderne og så hensigtsmæssigt som muligt, og her må jeg sige, at det forekommer mig, at udviklingen går alt, alt for langsomt; det har vi peget på ved forskellige lejligheder. Jeg vil også ved denne lejlighed understrege, at det er, som om der mangler lidt pep over statsbanerne i forskellige retninger. Man kan bare tage sådan en ting som færgetrafikken, hvor jo en række private selskaber har været i stand til at etablere færgeoverfarter, som har givet ganske god afkastning; jeg tænker her på Juelsminde-Kalundborg overfarten, den nye Molslinje osv. osv. Her har det private initiativ jo ganske afgjort skummet fløden, hvor statsbanerne, hvis man havde kendt sin besøgstid, altså kunne have etableret færgeoverfarter, som havde givet penge i kassen.

Jeg vil også i denne forbindelse komme ind på Helsingør-Helsingør overfarten endnu en gang, selv om jeg var inde på den, da vi behandlede motorvejsanlæggene i Nordsjælland. Her er altså igen et privat selskab parat til at investere i en ny færgeoverfart ca. 50 mill. kr., og man regner med, at disse penge vil være hjemme igen i løbet af 5 år. Her er man altså fra privat side parat til at gøre en indsats på et sted, hvor man, så vidt jeg kan se, ikke har mulighed for at få tab på sine investeringer. Her burde statsbanerne have levet op til, hvad skal man sige, et nutidigt krav, og derfor må jeg endnu en gang udtrykke et forstærket ønske om, at statsbanerne får bygget den nye statsbanefærgestation i Helsingør syd så hurtigt som muligt, så man kan få en hurtig og moderne færgerute over Sundet.

Når det er sagt, vil jeg også berøre det punkt, som den ærede ordfører for de konservative var inde på, nemlig abonnementskortene og stigningen for dem. Det er fuldstændig rigtigt, at vi ved statsbanelovens behandling i 1965 afgav en mindretalsindstilling på det område, og den vil jeg for så vidt opretholde i dag, for jeg finder også, det er urimeligt, at man forhøjer abonnementspriserne mere, end man forhøjer billetpriserne. Det siges i bemærkningerne, at man i og for sig havde ønsket at tage kom-